(గత సంచిక తరువాయి)

"**కన్నా..**" అటునుంచి ఆయన గొంతులో విస్మయం. భరద్వాజ ఏంచెప్తున్నాడో పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడానికో నిమిషం పట్టిందాయనకి., "అంటే... ఓహ్.. నిజమా బిట్టూ.." ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరౌతూ అన్నాడాయన. చిన్నగా నవ్వాడు భరద్వాజ., "ఔను నాన్నా.."

"ఇదిగో.. యశోధరా.. ఇలారా.. విన్నావా నీ కొడుకేం చెప్తున్నాడో. ముహూర్తం పెట్టించమంటున్నాడు చూడూ. " ఆయన హడావిడి తెలుస్తోంది ఫోన్లోనే.

"ముహూర్తమా దేనికండీ...?" భరద్వాజ తల్లి గొంతు లీలగా వినిపిస్తోంది.

"ఇంక దేనికే పిచ్చిదానా.. మన ఇంటికో మహలక్ష్మిని తీసుకురావడానికీ. నీ కోరిక ఇన్నేళ్ళకి తీరుస్తున్నాడు. మాట్లాడు మరీ." నవ్వుతున్నరాయన హాయిగా.

"కన్నా.. నిజమా.. నిజమే..?"ఆవిడ గొంతు వణికింది. మనోజ్ఞ అప్రయత్నంగా భరద్వాజ వైపు చూసింది. అతని ముఖంలో కాస్తంత మొహమాటం తొణికిసలాడింది.

"అవునమ్మా.."

"చాలురా. ఇంకేమీ అక్కర్లేదు మాకు. ఇంకీ జన్మలో నీ పెళ్ళి చూస్తామనుకోలేదురా. మన ఇల్లూ కోడలూ, మనవలతో కళకళ్ళాడుతుందంటే. చాలురా. నిజంగా నీకింత మంచి బుద్ధిపుట్టించిన ఆ పిల్లకి ఏమిచ్చి ఋణం తీర్చుకోగలంరా. ఇదంతా నిజమే కదూ. నువ్వేమీ వేళాకోళం.." ఏడ్చేసిందావిడ. వాళ్ళెంతగా భరద్వాజ లైఫ్ సెటిలవ్వాలని కోరుకుంటున్నారో అర్థమై మనోజ్ఞ కళ్ళలో నీళ్ళొచ్చాయి.

"అమ్మా.. ఛ.. ఏంటది.. ఏడుస్తున్నావా? ఇది నిజమేనమ్మా.." లాలనగా చెప్పాడు.

"అదేం లేదురా.. ఇంతకీ ఎప్పుడు తీసుకొస్తావురా అమ్మాయిని ఇంటికి? " ఆత్రంగా అడిగింది.

"చాలా తొందర్లో.. అమ్మా ఇంకో మాట.. నే వచ్చేవరకూ.. " తటపటాయిస్తూ ఆగాడు.

చిన్నగా నవ్విందావిడ, "అర్థమైందిరా.. నువ్వు కోడల్ని తీసుకుని ఇంటికొచ్చేవరకూ నేనెవరికీ చెప్పనులే.."

"ఐ నో మామ్.. యూ ఆర్ సింప్లీ వండర్ఫుల్.. వుండనా మరీ. "

"సరే.. అమ్మాయిని అడిగానని చెప్పు. ఇదిగో నాన్నగారు మాట్లాడుతున్నారు."

"సరే.. చెప్పండి నాన్నా."

"అమ్మాయి ఇంట్లో వాళ్ళతో మాట్లాడ్డానికి ఎప్పుడు రావాలో చెప్పు కన్నా."

పకాల్న నవ్వాడు భరద్వాజ, "నాన్నా.. అయామ్ ఆల్మోస్ట్ ఫిఫ్టీ.."

"ఐనా.. నా కన్నా పాతికేళ్ళు చిన్నవాడివేరా. సరే నీకెలా వీలైతే అలాగే కానివ్వు కన్నా. కానీ... తొందరగా రా మీ అమ్మ ఆత్రం నేనెక్కువరోజులు ఆపలేను సుమా."

"గుడ్నైట్ నాన్నా...థ్యాంక్స్.." సెల్ ఆఫ్ చేసి మనోజ్ఞ వైపు చూసాడు.

"మై గాడ్.. అలా చెప్పేసారూ." అంది అప్పటివరకూ ఆపుకున్న ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ.

"మరింకెలా చెప్పాలి? ఏమైనా కథలూ కవిత్వాలూ చెప్పి, చెప్పాలా?"

"మీరే అంటే వాళ్ళూ ఏమీ అడగలేదు నాగురించి. ఎవరు, కులమేమిటి, మతమేమిటి, వయసెంత, ఆస్తిపాస్తులూ, పేరెంట్స్ ఎక్కడి వాళ్ళూ, ఎలా పరిచయం.. అసలు కనీసం నా పేరేమిటో కూడా.. "

"చెప్పానుగా వాళ్ళకి నేను పెళ్ళి చేసుకోవడమే చాలా పెద్ద గిఫ్ట్. దాని ముందివన్నీ జస్ట్..నథింగ్. అఫ్కోర్స్ నీవయసు చెప్పినప్పుడు వాళ్ళకి కాస్త.. కాస్తేంటి బానే షాక్ తగులుతుందనుకో. కాకపోతే మీవాళ్ళకి తగిలేంతకాదు, బట్.. దే విల్ నాట్ బీ కన్సర్న్డ్ అబౌట్ ఇట్ వెరీ మచ్.. ఇంతకీ నువ్వేంటి ఆల్మోస్ట్ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టేసుకున్నావ్ నేను వాళ్ళతో మాట్లాడుతుంటే?"

"వాళ్ళ సంతోషం చూస్తే.. ఐ మీన్ వింటే.. ఎందుకో చప్పున కాస్త ఎమోషనల్ అయిపోయాను." తేరుకుంటూ చెప్పింది.

"నాట్ బ్యాడ్.. కొద్దిగా సెంటిమెంట్స్ వున్నాయిా.." నవ్వేసాడు ఆమె తల మీద చిన్నగా తడుతూ.

"అమ్మ గుర్తొచ్చింది ", నెమ్మదిగా అంది.

చటుక్కున తలతిప్పి చూశాడు. ఓదార్పుగా ఆమె భుజం చుట్టూ చేయి వేసి దగ్గరకి తీసుకుంటూ, "ఆవిడుంటే నీ నిర్ణయానికి చాలా బాధ పడేవారేమో కదూ.." నెమ్మదిగా అడిగాడు.

"ఊహు.. ప్రేమంటే ఏమిటో తనకి తెలుసు, నన్ను తప్పక అర్థం చేసుకునేది... "

నవ్వాడతను., "ప్రేమంటే అందరికీ తెలుస్తుంది మనూ. కానీ తమ పిల్లల విషయానికొచ్చేసరికి వాళ్ళ ప్రేమ కంటే కన్న ప్రేమే గొప్పది అన్న కంపారిజన్ తో పాడుచేసుకుంటారు చాలామంది. అసలూ..." ఆగిపోయాడు ఆమె ముఖం చూసి, "మనూ... "

"లేదు భరద్వాజా... అమ్మకి ప్రేమంటే ఏమిటో చాలాబాగా తెలుసు. తన గురించి మీకు చెప్పాలి. తనో మామూలు, పల్లెటూరి అమ్మాయి.ఎక్కువ చదువుకోలేదు. ఓ పెళ్ళి లో తనని చూసిన నాన్న ఆమె అందాన్ని చూసి చాలా ఇష్టపడి, పట్టుపట్టి ఆమెని పెళ్ళి చేసుకున్నారు. కానీ, పెళ్ళి అయిన కొన్నాళ్ళకే నాన్నకి ఆవిడలో లోపాలు కనిపించడం మొదలైంది. ఆవిడ ఎక్కువ చదువుకోలేదనీ, పదిమందిలోకి తీసువెళ్ళడం నామోషీగా భావించేవారాయన. నెమ్మది, నెమ్మదిగా తనకి ఆవిడ తగదనే ఫీలింగ్ చాలా ఎక్కువైపోయిందాయనలో. అది వారి మధ్యలో కనిపించని అగాధాన్ని పెంచేసింది. దానితో బాగా కృంగిపోయింది తను. కనీసం పిల్లలు కలిగితే ఐనా నాన్న లో మార్పు వస్తుంది, తనకీ ఓ తోడు వుంటుంది అని భావించింది. కానీ ఆ దేవుడు ఆవిడకి ఆ విషయంలోనూ చాలా పరీక్షలు పెట్టాడు. పిల్లలు పుట్టడానికి ఆవిడ ఆరోగ్యం సహకరించలేదు. తన కుటుంబాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకోవాలనే కోరిక, నాన్న తనని గుర్తిస్తారనే ఆశతో ఆవిడ చాలా మొండిగా నన్ను కనడానికి సిద్ధపడ్డారు.

అంతలోనే హాస్పిటల్ కన్స్ట్రక్షన్ లో నాన్న పూర్తిగా మునిగిపోయారు. అలాగని నాన్న చెడ్డవారు కాదు, అమ్మంటే ఇష్టంలేకా కాదు, జస్ట్ నిర్లక్ష్యం అంతే.., అది చాలదూ ఓ పార్ట్నర్ మనసుని సమూలంగా తుంచేయడానికి. అమ్మకోసం కూడా కొంత టైం ఇవ్వాలనే సంగతి పూర్తిగా మర్చిపోయారు. తానో డాక్టర్ అయివుండి కూడా తన భార్య ఆరోగ్యాన్నీ, పుట్టబోయే వారి గురించిగానీ ఆలోచించాలన్న బాధ్యత విస్మరించారు. అది అమ్మని మరింత క్రుంగదీసింది. తన పట్టుదల ప్రకారం తన ఊపిరి నాకు పోసి నన్ను ఈ భూమ్మీద పడేసింది. నేను పుట్టిన

మరుక్షణం నన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయింది.. పెళ్ళైంది మొదలు ప్రతిక్షణం ప్రేమ కోసం, గుర్తింపుకోసం తపించీ, తపించీ చివరకి ఓడిపోయింది, వెళ్ళిపోయింది.. " నిట్టూర్చింది దిగులుగా.

కొద్దిసేపు మౌనంగా వుండిపోయాడు భరద్వాజ, "చాలా మంది చేసే తప్పే అది. జీవితం లో ఏదో కావాలన్న ఆరాటంలో, ఏదో పొందుతున్నామన్న భావనలో తమ జీవితాల్లో ముఖ్యమైన కుటుంబజీవితాన్ని పోగొట్టుకుంటారు.."

చిన్నగా నిట్టూర్చింది మనోజ్ఞ, "తను చనిపోయాకా నాన్న అమ్మ రాసుకున్న డైరీలలో ఆమె గుండెకోత తెలుసుకున్నారు. కానీ, అప్పటికే చాలా ఆలస్యం అయిపోయింది. అందుకేనేమో నాన్న నా పెంపకంలో ఏ లోటూ రానివ్వలేదు. తానెంత బిజీగా వున్నా నాకిచ్చే టైమ్ అండ్ అటెన్షన్ లో ఏ లోపం జరగనివ్వరు. మొదట్లో నేను బర్త్ డే సెలిబ్రేట్ చేసుకోననేదాన్ని. కానీ మా అమ్మ కి నేను పుట్టడం ఎంత ఇంపార్టెంటో చెప్పి నా ఆలోచన మార్చారు. అప్పటి నుండీ నేను తప్పక సెలిబ్రేట్ చేసుకుంటున్నాను. నాన్న కూడా నా ప్రతి పుట్టినరోజుకీ ఎక్కడ వున్నా వచ్చేస్తారు. ఇన్ఫాక్ట్ ఎల్లుండి కూడా.. "

"రియల్లీ.. సో ఎల్లుండి యూ ఆర్ బిజీ అన్నమాట. " మాట మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు.

"ఎస్.. ఆరోజే ఆయనకి మీ గురించి చెప్పబోతున్నాను. " చెప్పింది నెమ్మదిగా.

"ముందుగా బర్త్ డే కేక్ కట్ చేసి సెలిబ్రేట్ చేసుకున్నతరువాత, ప్లీజ్.. ఎందుకంటే ఇది నాతో చేసుకుంటున్న మొదటి బర్త్ డే కదా.." అడిగాడు.

" ష్యూర్ భరద్.. మీరెలా అంటే అలా." చిరునవ్వు తో చెప్పింది.

" హేయ్ థ్యాంక్యూ సో మచ్.. చెప్పు నీకేం కావాలి గిఫ్ట్? " ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

" నేను అడిగేవాటన్నింటికంటే పెద్ద గిఫ్ట్ మీరు నాకు ఇచ్చేశారు భరద్..", తన మెడలో తాళిని చూపుతూ చెప్పింది. "ఐ డోన్ట్ వాన్ట్ ఎనీథింగ్ మోర్.."

చిన్నగా నవ్వి ఆమెని ఆప్యాయంగా దగ్గరకి తీసుకున్నాడు.

"మెనీ హ్యాపీ రిటర్న్స్ ఆఫ్ ద డే మై ఏంజెల్ "చిరునవ్వుతో ఆమె చేతిని రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. అందంగా అలంకరించిన ఛాంబర్ నీ, టేబుల్ మీద అందంగా అమర్చిన కేక్ ని చూస్తూ అంది., "వావ్.. అన్ని అరేంజ్మెంట్స్ చేసేసారే.. "

"ఎస్ మిస్.. ఇట్స్ మై ఏంజెల్స్ బర్త్ డే.. ద ఫస్ట్ సెలిబ్రేషన్ .. మన పెళ్ళి తరువాత.. మోరోవర్ ఈ రోజు మీ ఫాదర్ తో మాట్లాడాకా మన మ్యారేజ్ అఫీషియల్ కూడా కానుంది.. మరి ఇంత స్పెషల్ రోజు ఎలా జరగాలి చెప్పండీ? " నవ్వాడు హుషారుగా

"ఔనా.. " నవ్వేసింది హాయిగా.

"కమ్.. త్వరగా కేక్ కట్ చెయ్.. యూ హావ్ ఎ స్పెషల్ గిఫ్ట్ వెయిటింగ్ ఫర్ యూ.. " అంటూ ఆమెని కేక్ వైపు నడిపించాడు.

"ఓకే బాస్ సో.. హియర్ ఈజ్ యువర్ కేక్.." తియ్యగా నవ్వుతూ అతనినోటికందించింది.

"నౌ నా కోసం.. తినిపించండి" అంటూ వెంటనే మరో కేక్ పీస్ అతని చేతికి అందించింది.

చిరునవ్వుతో ఆమెని చూస్తూ కేక్ అందుకుంటున్న భరద్వాజ భృకుటి ముడిపడింది. తూలబోయిన శరీరాన్ని అప్రయత్నంగా సోఫా అంచుని పట్టుకుని నిలదొక్కుకున్నాడు. తల బలంగా విదిలించి "ఆ కేక్.. కేక్ వద్దు..వద్ద్ మనూ..సంథిగ్ రాంగ్.. " అతి కష్టం మీద చెప్పాడు.

"ఏం మీ సెలక్షనేగా, టేస్ట్ బాలేదా?" అని అల్లరిగా తలెత్తి అతన్ని చూసిన మనోజ్ఞ ముఖం పాలిపోయింది. "భరద్వాజా.. వాట్స్ రాంగ్.. " అంటూ కంగారుగా అతన్ని పట్టుకోబోయింది. అప్పటికే నేలపైకి జారిపోయాడతను..

"విశ్వనాథ్.. గార్డ్స్.. హెల్ప్" గొంతు చిట్లిపోయేలా అరుస్తూ సహాయంకోసం పరుగుతీసింది...

"మీకేంకాదు భరద్వాజా.. చూడండి మనం ఆల్రెడీ హాస్పిటల్ కి దారిలో వున్నాం.. టూ మినిట్స్... ఇప్పుడే సెట్ అయిపోతుంది.. ప్లీజ్ హ్యాంగ్ ఆన్..." బాధతో, నొప్పితో మెలిదిరిగిపోతున్న అతన్నిచూస్తూ, కళ్ళ నీళ్ళు ధారలు కడుతుంటే బలవంతంగా తనని తాను నిగ్రహించుకుంటూ అతని స్పృహ పోకుండావుండడానికి ఆపకుండా మాట్లాడుతోంది మనోజ్ఞ.

అంబులెన్స్ కన్నా వేగంగా ఆమె గుండె పరుగెడుతోంది.

రెండుకళ్ళూ గట్టిగా మూసుకుంది మనోజ్ఞ, ఏం జరగనుంది.. భరద్వాజ ఇదంతా ఎలా తట్టుకుంటున్నారు.. అంత నొప్పి, బాధ ఎలా ఓర్చుకుంటున్నారు.. ఎందుకిలా.. అతనివల్లే ఇది జరిగుంటుంది ... ఎందుకు.. తన మెడలో తాళి కట్టగానే ఇంత ప్రమాదం జరిగిందని తనని బ్యాడ్ లక్ అని వదిలెయ్యరు కదా. ఛ ఆయన అలా ఆలోచించే వ్యక్తి కాదు. ఐనా ఓ పక్క ఆయన బాధతో వుంటే ఏంటీ ఆలోచనలు.. ఒకవేళ అమ్మని తీసుకుపోయినట్టు ఇప్పుడు తననుంచి భరద్వాజని దూరం చేయదు కదా ఆ దేవుడు.. లేదు.. లేదు లేదు.. ఏ కీడూ జరగదు, జరగడానికి వీల్లేదు, దేవుడా ఏ దారుణమైన ప్రమాదాలు వద్దు.. ఆయన్ని క్షేమంగా వుంచు.. చాలు.. నాకింకేమీ అక్కర్లేదు.. భరద్వాజ క్షేమంగా వుండాలి..

ఎమర్జెన్సీ ఎయిడ్ కోసం పెట్టిన ఆక్సిజెన్ మాస్క్ అతికష్టం మీద తీసేస్తూ పిలిచాడు భరద్వాజ "మనూ..." అంటూ, "భరద్వాజా..భరద్..", కన్నీటితో ముందుకి వగింది ఏమిటో చెప్పమన్నట్టు, ఎగసిపడుతున్న ఊపిరిని కూడగట్టుకుంటూ చెప్పాడు "ఈ పెళ్ళి మన మధ్యే వుండిపోవాలి, ఎవ్వరికీ తెలియకూడదు...ఎవ్వరికీ.. మనూ.. నువ్వు.. మళ్ళీ పెళ్....పెళ్ళి చేసుకోవాలి నాకోసం.. ప్లీజ్...నువ్..సు..ఖం..గా..వుండాలి..చాలా..సు..ఖం..గా" ఇక మాటివ్వమన్నట్టుగా లేపిన చేయి జారిపోవడంచూసి నిశ్చేష్టురాలై అతని చేతిని పట్టుకుంది.. "మీకేంకాదు భరద్..ఏమీ కాదు.. " కన్నీటితో అతన్ని మాస్క్ తో కవర్ చేస్తూ దగ్గరకి తీసుకుంది.

అతని పెదవుల మీద సన్నటి నవ్వు మెరిసింది. ఇదేనా మరణమంటే.. వెళ్ళిపోతున్నాననే ఈ బాధ.., జీవితంమీద కలుగుతున్న వాంఛ.., తన వారికి ఏదో-ఎన్నో చెప్పాలన్న ఆతృత, శరీరం కంటే మనసు ఎక్కువ బాధతో విలవిలలాడుతోందేమిటీ.. ప్రాణం మీద తీపి అంటారు ఇదేనా.. ఇది ఆగే పయనం కాదని తెలిసినా గడువీయమంటూ పరమాత్ముడిని అర్థించే ఈ ఆశ.. ఓ దైవమా... ఇదేనా మరణమంటే.. నెమ్మదిగా ఆ నవ్వు విశాలమైంది.

ఉపసంహారం

"డాక్టర్! మీకోసం ఒక విజిటర్ వున్నారు... వెయిటింగ్ ఫ్రమ్ టూ అవర్స్.. " చెప్పింది అసిస్టెంట్. అలసటగా కుర్చీలో చేరిన మనోజ్ఞ ఆశ్చర్యంగా చూసింది, విజిటర్.. ఈ టైమ్ లోనా.. అప్రయత్నంగా వాచ్ చూసింది.

"హీ ఈజ్ ఫ్రమ్ ఇండియా అన్నారు, పైగా.. చాలా అర్జెంట్ అని కూడా అన్నారు అందుకే గట్టిగా వెళ్ళిపోమనలేకపోయాను..." గబగబా చెప్పింది స్నేహ.

చిన్నగా నవ్వింది మనోజ్ఞ, స్నేహకి ఇండియా నుండి ఎవరైనా రావడం అంటే ఎంత అపురూపమో తెలుసామెకి. దూరంగా వున్నప్పుడే మన దేశం, మన వాళ్ళు అనే ఫీలింగ్ ఎక్కువగా వుంటుంది. దూరమైన వాటి విలువేంటో వాటి గురించి తపించే వారికే తెలుస్తుంది... ఆలోచనలు ముసురుతుంటే చిన్నగా తలవిదిల్చి వాటర్ గ్లాస్ చేతిలోకి తీసుకుంది.

"సారీ మేడమ్.. మిమ్మల్ని అడక్కుండా వుండమని చెప్పేశాను.. మీరు టయర్డ్ గా వున్నారంటే పోనీ రేపు వచ్చి కలవమని చెప్పమంటారా.." బెరుగ్గా అడిగింది.

"నో.. నో.. దట్స్ ఓకే స్నేహా... పంపించు లోపలికి.. పేరేమిటన్నావ్.. ఇంతకీ.. .ఈజ్ హీ ఎ పేషెంట్ ఆర్ రెలెటివ్.. " అంటున్న తన మాట పూర్తి కాకుండానే స్నేహ మెరుపులా మాయమయ్యేసరికి చిన్నగా నవ్వుకుంది.

లోపలకి అడుగుపెడుతున్న అతన్ని చూస్తూనే మనోజ్ఞ ముఖం పాలిపోయింది.

ఆ వచ్చినవ్యక్తి పా...ణి.... సారంగ పాణి

"మీరా..?" అంది నెమ్మదిగా కొద్ది క్షణాల తర్వాత తేరుకుంటూ.

తలూపాడతను. "చెప్పకుండా వచ్చినందుకు క్షమించాలి మనోజ్ఞా.. కూర్చోవచ్చా.." అడిగాడు. తలూపింది యాంత్రికంగా.

"చాలా చిరాగ్గా, కసిగా వుంది కదూ నన్ను చూస్తుంటే.. అసహ్యం కూడా కలుగుతుండచ్చు. తప్పులేదు.. ఐ డిజర్వ్ ఇట్.. నాక్కూడా నీ ముందుకొచ్చే ధైర్యం లేదు. ఐనా నీ ముందుకు రాక తప్పలేదు మనూ.. నీకు తెలియాల్సిన, రాదర్ తెలపాల్సిన విషయాలు కొన్ని వున్నాయి... ఆగాడు.

స్తబ్దంగా చూస్తోంది మనోజ్ఞ.

"అతను..చనిపోయాడు..మనోజ్ఞా.. " ఆగాడు.

"వ్వా..ట్...." అంటూ తుళ్ళిపడి లేచిందామె కుర్చీలోంచి.. అప్పటి వరకు నిర్లిప్తంగా చూస్తున్న ఆమె ముఖంలో ఉద్వేగం.. టేబుల్ అంతుని బలంగా వత్తి పట్టి ముందుకు వంగుతూ ఆత్రంగా అడిగింది "..నిజమా మీరు.. చెప్పేది... అతను.. అతను.." వణికిందామె గొంతు.

"ఎక్కడినుండి చెప్పాలి?" తనలోతను గొణుక్కున్నట్టుగా అనుకుని ఆగాడు.

"నిజం.. హీ ఈజ్ డెడ్.. ఎవరైతే నీ జీవితంలో అన్ని సంతోషాలని దూరంచేసాడో.. ఆవ్యక్తి ఇక లేడు మనోజ్ఞా.. ఒక మంచి మనిషిని, మన మనిషిని ... మనందరినుండీ దూరంచేసిన వాడిక లేడు. చంపేశాను. నా చేతుల్తో వాణ్ణి చంపి. జే.కే. కి నివాళి సమర్పించాను. మీ అందరికీ నేను చేసిన అన్యాయానికి ఓ చిన్న క్షమాపణ సమర్పించుకున్నాను..."

నిశ్చేష్టురాలై చూసిందామె. " పాణిగారూ.. ఏంటి మీరు మాట్లాడేది...మీరు..మీరు..."

అభావంగా చూశాడతను., "అవునమ్మా.. జే.కే. కి సంబంధించిన వివరాలు మూర్ఖత్వంతో చెప్పి అతని ప్రాణాలు పోవడానికి కారణమయ్యాను. అమ్మని చూసి తిరిగివచ్చేసరికి నాకు దొరికిన స్వాగతం. జే.కే. మరణం.. అన్నేళ్ళ స్నేహానికీ, ఆయనిచ్చిన గౌరవానికీ విలువ పోగొట్టిన నాకు ఆయన చివరిచూపు కూడా దక్కలేదు. జీవం లేని ఆయన్నీ, జీవచ్ఛవంలా పడున్న నిన్ను చూసాకా నాకింక బ్రతకాలనిపించలేదు. నా పాపానికి పరిహారం చేసుకుని ఈ జీవితాన్ని ఆత్మహత్యతో ముగించెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాను. అందుకే, ఏ కారణంతో జే.కే. అన్నేళ్ళూ మౌనంగా వున్నాడో ఆ కారణాన్ని తుడిచేశాను. వాడిని ఈ ప్రపంచం నుండి తొలగించేశాను.. నాకున్న మొత్తం పరపతిని ఉపయోగించి వాడి వల్ల జరిగిన జే.కే. మరణాన్ని, ఆ విషప్రయోగాన్ని కేవలం ఒక కార్డియాక్ అరెస్ట్ గా మాత్రమే మిగిల్చాను. తర్వాత మిగిలిన పని నా మరణం.. కానీ... " కాస్త ఆగి అక్కడున్న నీళ్ళగ్లాసు తీసుకుని ఒక్క గుక్కలో ఖాళీ చేశాడు.

అప్పటికే మనోజ్ఞ కళ్ళు కన్నీటి చెలమలయ్యాయి. అతనివైపు నిశ్చేష్టురాలై చూస్తోంది. ఆమె రియాక్షన్ తో సంబంధం లేనట్టుగా ఓ కన్ఫెషన్ లాగా చెప్పుకుపోతున్నాడతను.

"కానీ.. జే.కే. తల్లితండ్రుల దగ్గర్నుంచీ కబురొచ్చింది. ఏ తల్లితండ్రుల సంతోషం కోసం తాను అంత మెంటల్ టార్చర్ అనుభవించాడో, వారు జే.కే. మరణంతో పూర్తిగా ఒంటరివారయ్యారు. వారి ఆస్తిపాస్తులన్నీ గుడికీ, కేశవన్న ప్రోజెక్ట్ కీ ఇచ్చేయమన్నారు. వారు చెప్పినవన్నీ పూర్తిచేసి వారి కోరిక ప్రకారం వారిద్దరినీ అరుణాచలంలో ఆశ్రమంలో దిగబెట్టి, నేనూ వారికి సేవకుడిగా వుండిపోయాను. వారు నన్ను మరో కొడుకు అనుకుంటున్నారు. నేను వారికి దాసుడిననుకుంటున్నాను. ఈ వయసులో ఆ వృద్ధులకి జరిగిన విషయాలేవీ

తెలపలేను. అందుకే.. వారికే నా జీవితాన్ని సమర్పించేశాను. జే.కే.కి నేను చెల్లించగల ప్రాయశ్చిత్తం అదే అనుకున్నాను. నాలుగేళ్ళుగా అలాగే వున్నాను. పర్ణశాలను ఓ హాస్పిటల్ గా మార్చాలన్న వారి కోరిక విని, ఆ విషయం మాట్లాడడానికి హైదరాబాద్ వెళ్ళినప్పుడు అనుకోకుండా ఆనంద్ ని కలిశానమ్మా. మీ పెళ్ళి గురించి తెలుసుకున్నాను. "

ఇంకేదో చెప్పబోతూ మనోజ్ఞ వైపు చూసి ఆగిపోయాడు. టేబుల్ మీద తలానించి వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోందామె. మౌనంగా కొద్దిసేపామెని రోదించనిచ్చాడు. కాసేపటితరువాత నెమ్మదిగా అన్నాడు,

" ఏంటమ్మా ఇదీ.. పిచ్చిపిల్లా.. జరిగినది తెలిస్తే జే.కే. హంతకుడిక లేడని ముఖ్యంగా నీకు తెలియాలనీ, నీ నుంచి సాధ్యమైతే ఓ చిన్న క్షమాపణ పొందాలనీ వచ్చానేగానీ, నీ గుండెలో గాయం మళ్ళీ రేపడానికి కాదమ్మా.. అలా బాధపడకు.. నీ బాధకి మరోసారి కారణమైతే ఆ జే.కే. నన్ను మరణించాకకూడా క్షమించదు తల్లీ.. ప్లీజ్ వూరుకో"

మెల్లగా తలెత్తింది. కన్నీళ్ళ మధ్య అతనికి చేతులు జోడించింది.

"లేదు పాణిగారూ.. మీరు ఏ గాయాన్నీ రేపలేదు. నిజానికి నా గుండెలో ఏళ్లనుంచి మండుతున్న మంటని చల్లార్చారు.. భరద్వాజ మరణానికి కారణమైన వ్యక్తి ఎవరో తెలిసీ, ఎవరికీ చెప్పలేక, అతన్ని శిక్షింపజేయలేక, నా .. భరద్వాజను అంత దారుణంగా హత్య చేసిన వాడు హాయిగా తిరుగుతుంటే నేను ఎలా చేతులుముడుచుకుని వున్నాను అనే నిస్సహాయతతో బతకలేక, చావలేక నరకం అనుభవిస్తున్నాను పాణిగారూ.. మీరు.. మీరు చేసినది తప్పో ఒప్పో నాకు తెలియదు, కానీ, నాకు మాత్రం చాలా గొప్ప సాయం చేసారు.. నాకు మనశ్శాంతినిచ్చారు. క్షమాపణ ఏంటి పాణిగారూ.. మీరు నాకు జన్మనిచ్చిన తండ్రితో సమానం సర్.. తండ్రితో సమానం.. మరో జన్మనిచ్చిన తండ్రి మీరు.." ఏడ్చేసిందామె.

"మనోజ్ఞా.. " కదిలిపోయాడామె మాటలకి. ..వారిద్దరి కలల పందిరి కూల్చేసిన కటికవాడు తను.. అలాంటి తనని ద్వేషించాల్సిన స్థానంలో క్షమించిన ఆమె సున్నితత్వానికి చలించిపోయాడు. ..చాలు భగవాన్..ఈ జన్మకిది చాలు.. మనసులోనే దేవుడికి నమస్సులందిచాడు.

కాసేపటికి తేరుకుందామె, "నేనూ మీకు ఒకటి చెప్పాలి పాణిగారూ.. ఆయనకిచ్చిన మాటకోసం మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకున్నాను.. ఐ మీన్.. " తడబడింది.

"నాకు తెలుసు.. భరద్వాజ చనిపోయిన నాలుగునెలలకే నువ్వు పెళ్ళి చేసుకున్నావంటే దాని వెనుక కారణం ఆయనే అని అంతమాత్రం ఐతే ఊహించగలను ..." చెప్పాడతను.

"ఆయనకోసం చేసే అతి పెద్ద నివాళి అదే అని భావించాను. కానీ మీ సాహసం ముందు నా నిర్ణయం ఎంత మామూలుదో తెలుస్తోంది.. " అంది నెమ్మదిగా.

తల అడ్డంగా తిప్పాడతను" లేదు తల్లీ, నేనే సాహసం చేయలేదు, నా పాపాన్ని మరో పాపం చేసి కడుక్కున్నాను అంతే.. కానీ, నువ్వు జే.కే. కి ఇచ్చిన మాట కోసం వేరే వ్యక్తిని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఎంత మధనపడివుంటావో, ఎంత నలిగిపోయివుంటావో నేనూహించగలను.. కారణాలేవైనా ఇక అవన్నీ తెరమరుగు చెయ్యమ్మా.. ఇప్పుడు నీ మనసు శాంతించింది కదా.. మరి ఇకనైనా సంతోషంగా వుండాలి నువ్వు... " అన్నాడు మృదువుగా.

మౌనంగా తలదించుకుని అరచేతులవంక చూసుకుంది. తాను ఎందుకు ఆనంద్ నే పెళ్ళిచేసుకుందో, వెంటనే ఇంత దూరం వేరే దేశం ఎందుకు వచ్చేసిందో అతనూహించగలడని ఆమెకి తెలుసు.

నెమ్మదిగా లేచి నిలబడ్డాడతను, "..వెళ్తున్నాను మనోజ్ఞా.. నేను నీ తండ్రితో సమానం అని చెప్పి నాకెంతో ఊరటనిచ్చావ్.. ఆ మాట నిజమైతే, అతి చనువుతీసుకుంటున్నానకోకపోతే ఓ మాట చెప్పనామ్మా..."

" అయ్యో ఎంతమాట.. చెప్పండి.. " చప్పున లేస్తూ అంది.

" అతను నీ సుఖం కోరుకున్నాడు ఎప్పుడూ. అందుకే నిన్ను, నీ ప్రేమనీ యాక్సెప్ట్ చేయడానికి అన్ని రోజులు తీసుకున్నాడు.. జే.కే. గురించి బాగా తెలిసిన వ్యక్తి గా చెప్పట్లేదు.. అతని చివరి డైరీ చదివిన వ్యక్తిగా చెపుతున్నాను. జే.కే. కోరుకున్నది నీవు పెళ్ళి చేసుకోవడం మాత్రమే కాదు మనోజ్ఞా... అది మాత్రమే కాదు. మెడలో తాళి, పాపిట్లో కుంకుమ, కాళ్ళకి మెట్టెలు.. ఇవి కాదు నీ పెళ్ళి అంటే అతని దృష్టిలో.. నువ్వు, నీ భర్త, పిల్లాపాపలు.. ఓ పరిపూర్ణమైన జీవితం.. నీ సుఖం.. సంతోషం.. అదీ అతను కోరుకున్నది.. సాధ్యమైతే.. భరద్వాజని ప్రాణంకంటే ఎక్కువగా ప్రేమించిన వ్యక్తిగా అతని కోరిక తీర్చు... అతనికి శాంతినివ్వు. ఇది అతని గుర్తుగా నీకోసం.. వుంటాను మరి.." చెప్పేసి ఆమె జవాబు కోసం చూడకుండా జే.కే. డైరీ అక్కడుంచి బయటికి దారితీశాడతను.

నెమ్మదిగా టాక్సీలో చేరి తలుపుమూస్తుండగా లీలగా వినిపించిందామె పిలుపు.

"పాణీగారూ, "వడివడిగా వచ్చి టాక్సీ విండోలోంచి అతని వైపు చూస్తూ చెప్పింది, "రేపే ఇండియా తిరిగి వెళ్తాను.. భరద్వాజ కోరిక తీరుతుంది పాణిగారూ.. తీరుస్తాను..అదీ సంతోషంగా.. ఆయన ఎక్కడున్నా సంతోషంగా వుండాలి.. వుంటారు.. వుంచుతాను... " తడికళ్ళతో చెప్పి వెనుదిరిగింది.

ఓ చిన్న పరిచయం బంధమై, అనుబంధమై... చివరికో గుండెలో నిక్షిప్తమై శాశ్వతంగా నిలిచిపోయింది.. ఓ జ్ఞాపకమై....

(సమాప్తం)

Post your comments